

~~Hemmelig.~~

Dette eksemplar bedes tilbakelevert Stortingets kontor når saken er behandlet av Stortinget.

Innst. S. H.

Innstilling fra den forsterkede utenriks- og konstitusjonskomite angående endring i betalingsforholdene for Polens „reliefgjeld“.

(St. prp. nr. 20, 1935.)

Til Stortinget.

Utenriks- og konstitusjonskomiteen har ved behandlingen av denne sak vært forsterket med d'herrer Torvald Haavardstad og Ivar Lykke av finans- og tollkomiteen.

I innst. S. D, 1934 (hemmelig) blev det redegjort for spørsmålet om utsettelse med betaling av forfalne renter og avdrag av Polens såkalte reliefgjeld til Norge. På grunnlag av nevnte innstilling gav Stortinget sitt samtykke til en utsettelse med betaling av forskjellige terminer til 1 juli 1934.

Men komiteen uttalte sine alvorlige betenkelskter overfor de stadig gjentatte utsettelser.

I St. prp. nr. 20, 1934 foreslåes nu en endring i betalingsvilkårene for reliefgjeldens vedkommende, med sikte på å komme over på et annet grunnlag, som kan innlede en virkelig avvikling av gjelden.

Den nye ordning er utformet i et utkast til avtale mellom Polen og forskjellige land (Norge, Sverige, Holland, Sveits og Danmark). Den går ut på (trykt som bilag til St. prp. nr. 20, 1935) ettergivelse av de efter 1. juli 1931 påløpne og senere påløpende renter og betaling av kapitalbeløpet overensstemmende med gjeldsoverenskomsten av 1924 fra og med terminen pr. 1. juli 1934. De 5 terminer for hvis vedkommende det var gitt utsettelse skulde betales i halvårige terminer fra og med 1. juli 1941.

De private tilgodehavender er ikke medtatt og skal for Norges vedkommende betales fullt ut.

For den norske stats vedkommende vil avtalen være ensbetydende med ettergivelse av et rentebeløp på tilsammen kr. 3 394 000.

Den kapital som skal betales etter en nærmere opstillet plan beløper sig til kr. 13 534 165.

Overfor forsøk fra norsk side på endring i de fra polsk side foreslåtte betalingsbetingelser har Polen anført, at prisen på de i sin

tid kjøpte norske varer (fiskeprodukter) var uforholdsmessig høi, samt at det var blitt betalt en for høi rente av gjeldsbeløpet til det ble konsolidert i 1924. Såfremt den foreslalte avtale ikke ble sluttet, måtte Polen overveie å søke om nye forhandlinger for å få hele gjelden optatt til revisjon.

Det oprinnelige polske forslag er undergått den endring at betalingen av de hittil forfalne og ubetalte avdragsterminer skal påbegynnes 1. juli 1940 og ikke 1. juli 1941.

Finansdepartementet uttaler at man fra norsk side ikke bør motsette sig det foreliggende forslag til ordning av reliefgjelden, såfremt samtlige interesserte stater blev enige, og anbefaler at Stortinget gir sin godkjennelse av avtalen.

Komiteen, som beklager at den norske stat skal bli påført så betydelige tap av et gjeldsforhold som dette, finner etter omstendighetene dog å burde slutte seg til proposisjonen, idet den går ut fra at vedkommende andre nasjoner, som vi står på linje med, gir ordningen sin tilslutning.

I henhold hertil og under henvisning til forelegget innstiller komiteen til Stortinget å fatte følgende

beslutning :

Stortinget samtykker i at den i Finans- og Tolldepartementets foredrag av 15 februar 1935 omhandlede overenskomst mellom republikken Polen og dens «reliefkreditorer» om endring av betalingsvilkårene for Polens reliefgeld godkjennes for Norges vedkommende på de i foredraget opstillede betingelser.

Oslo i den forsterkede utenriks- og konstitusjonskomite 27 mars 1935.

C. J. Hambro,
formann.

T. Anderssen-Rysst,
ordfører og sekretær.